

maa altsaa nøjes med at anbefale det til ærede Herrer's Overvejelse og anmode Dem om, hvad enten De høre til det ene eller det andet Parti, at undersøge, om det ikke virkelig træffer Lejlighed og Nødsnødvendighed paa den bedste Maade, som det overhovedet menneskelig talt er muligt, og om man ikke derved undgaar en Mængde Stridsspørgsmaal og Uirer, som vi have hørt fremsatte imod det bestaaende, og som vedblivende ville være til Stede over for et hvilket som helst Forslag, der kunde tænkes. Skulde det saa efterhaanden vise sig, at Overbevisningen herom trængte ind hos de forskellige Partier, vil man nok finde en anden Form, under hvilken Forslaget kan komme til Afstemning.

Første Viceformand (Bojzen):

Maa jeg bede det ærede Medlem tale lidt højere; han kan slet ikke høres fra Formandspladsen.

Sad: Jeg havde ganske vist ikke tænkt mig, førend jeg kom her i Dag, at Spørgsmaalet skulde komme til at foreligge saaledes, men jeg havde derimod tænkt mig noget andet, og Mindretallet ogsaa med mig. Vi havde tænkt os, at det Forslag, som vi have stillet her, alligevel maatte maatte hvile en Stund hos de forskellige Partier, at det Fut, som maa være til Stede, for at man med Lethed maa kunne gennemføre en Grundlovsforandring, maatte ikke var til Stede i Ojeblikket, særlig da i visse andre Henseender Forholdet mellem de politiske Partier her i Landet jo er spændt. Vi havde derfor ogsaa tænkt os — som det udtrykkelig staar i Betænkningen — at det mulig vilde blive saaledes, at man foreløbig ikke kunde komme til en Grundlovsændring. Spørgsmaalet bliver altsaa for os dette, om det dog saa alligevel maatte siges paatrængende, at der skete noget, og om dette noget saa kunde gøres under en Form og paa en Maade, som ikke i andre Henseender vilde være uheldig, særlig ogsaa, fordi det vilde præjudicere Fremtiden og lægge Hindringer i Vejen for Beslutninger, som man senere maatte ønske at komme til. Vi kom da til det Resultat, at der fornuftigvis bør gøres noget straks, at der visse Steder her i Landet er saa stort et Misforhold til Stede, at disse bør rettes saa snart som muligt og endog saa helst bør rettes, førend de ny Valg komme. Men man mente tillige, at det maatte være en aldeles midlertidig Foranstaltning. Saa længe man ikke var nogenlunde enig om, hvad der burde gøres af en mere varig Karakter, saa var det rigtig, at en saadan midlertidig Bestemmelse og

saa kom til at staa som noget midlertidigt, som noget, man ikke havde tænkt sig etableret for længere Tid. Vi kom da ved vore Overvejelser til det Resultat, at paa alle de Steder i Landet, hvor det maatte siges, at en Valgkreds havde over det dobbelte af det Antal Indbyggere, som Kresene gennemsnitlig have, maatte man give dem ny Repræsentanter. Jeg sagde nylig, at naar vi have her i Landet 102 Valgkredse, saa er Gennemsnitstallet omtrent 22,000, altsaa maa 44,000 siges at være det dobbelte. Men naar vi tænke os den Forøgelse, som vi foreslaa, med 6 Kredse, saa er det dobbelte af Gennemsnitstallet noget over 40,000, omtrent 40,400. Derved ere vi komne til det Resultat, at overalt, hvor der er mere end 40,000 Indbyggere i en Kres, bør Deling finde Sted, og den bør iværksættes midlertidig paa en saadan Maade, at der ingen ny Kres bliver etableret, som har over 40,000 Indbyggere. Vi komme derved ganske simpelt til, at Aarhuskresen, som har over 42,000 Indbyggere, bliver delt i to, at Frederiksbergkresen, som har omtrent 85,000 Indbyggere, bliver delt i 3; Københavns 1ste Valgkres, som har noget over 60,000, i 2, og Københavns 5te Valgkres, som har 142,000, i 4. Samtidig dermed have vi ment, at naar man etablerede det Princip, at overalt, hvor der altsaa var mindst dobbelt saa mange Indbyggere som Gennemsnitstallet for en Kres, der skulde der etableres ny Kredse, saa maatte ogsaa en Kres, hvor der foresandtes under Halvdelen af det Tal, som er Gennemsnitstallet, finde sig i at forsvinde. Forslaget gaar derfor for Københavns Vedkommende et Stridtydeligere, idet det ikke alene gaar ud paa Forøgelse, men paa et enkelt Punkt ogsaa paa Inddragelse, nemlig af Københavns 4de Valgkres, som kun har 9,600 Indbyggere efter sidste Folketælling, og som stadig gaar tilbage i Indbyggertal, ganske simpelt, fordi den ligger lige i Centrum af Byen, og Bygningerne der efterhaanden blive optagne af Kontorer, Butikker og andre Forretningslokaler og mere og mere ophøre at tjene til Behovet. Det kunde saa meget lettere og mere fornuftigste, som netop de tilgrænsende Kredse derefter ere de to mindste i Byen. Naar disse altsaa delte denne Kres, vilde de omtrent komme op til det normale, og saa vilde vi beholde de otte gamle Kredse her i København, samt tre ny paa Vesterbro, og tre ny paa Nørre- og Østerbro. Det er derfor det Forslag, vi i hvert Tilfælde ønske gennemført snarest muligt, og jeg tillader mig altsaa paa Mindretallets Vegne at lægge ærede Medlemmer paa Sinde, om det ikke kunde være ønskeligt at foretage en saadan rent midlertidig